

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Ja, vi har hørt, at Enhedslisten ikke er særlig begejstret for det forslag, der nu ligger her.

Spørgsmålet er, hvad Enhedslisten så vil, hvis det var sådan, at de skulle lave et nyt system. Det synes jeg vi mangler at høre noget om.

Hvis man kigger på debatten gennem de sidste 20 år, så er det jo sådan, at de partier, der står bag Enhedslisten i dag, jo aldrig nogen sinde har været glade for efterlønsordningen og heller ikke har stemt for den. Der går altid nogle år, så er man tilfreds med den, og så bliver den accepteret.

Det er det samme med arbejdsmarkedsreformen, også den 3. fase. I 1994 ville man ikke have den arbejdsmarkedsreform. Det vil man gerne nu.

Er der bare sådan en tidsforskydning på x antal år, inden man synes, at det, der er blevet lavet, er meget godt?

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Det er en lidt pudsig indgang til en debat. Enhedslisten kom i Folketinget i 1994, og der var ikke nogen debat om arbejdsmarkedsreformen. Der kom derimod nogle debatter om nogle stramninger af arbejdsmarkedsreformen. Dem var vi imod. Jeg tror ikke, hr. Bjarne Laustsen kan slutte, hvad Enhedslisten mener om dette og hint, om ting, der er foregået før dens eksistens.

Men jeg vil godt sige, at når vi forsvare efterlønnen nu, så er det jo, fordi vi kan se, at den har en anvendelighed for nogle svage grupper i vores samfund, og vi mener, det er enormt vigtigt, at der er sådan nogle muligheder for de svage i det her samfund.

Derfor kører vi meget hårdt på, når det, der sker, efter vores opfattelse er, at Socialdemokratiet lægger op til en asocial måde at gøre det på – jeg tænker her på kontingentet – når de lægger op til en individualisering af ordningen i stedet for en solidarisk og social ordening. Det synes vi er et ideologisk skift i Socialdemokratiet, og vi vil anke over, vi vil protestere over, at man indfører sådan nogle ordninger, også over den måde de er blevet indført på, for vi kan stadig huske den debat, der opstod, da det kom frem, at det var det, der var foregået under de natlige forhandlinger.

Hvis man ønsker at lave en sådan reform, så må man lægge op til en samfundsdebat over

lang tid, give folk mulighed for at forholde sig til den og den slags ting. Den måde kunne man gøre det på. Men det, der er foregået, er ikke forsvarligt.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Hvis man skal skælde ud på andre, kan det godt være, at det er så besværligt at fortælle de positive ting, man selv gerne vil, og dem hørte vi ikke fra Enhedslisten i den her forbindelse.

Jeg tænker på, at hr. Frank Aaen jo er erklæret kommunist, og på det tidspunkt i 1978, hvor debatten om efterlønsordningen gik, var man fra den side bestemt ikke begejstret for ordningen, overhovedet ikke.

Der er en lige linje i de ting, fru Jette Gottlieb remser op med hensyn til tryghed og nedslidning, og hvem der skal have muligheder, fra det, der skete i 1978 og i de 20 år, der er gået, og så til det, der vil komme til at ske i fremtiden: at vi netop tager hånd om de svageste og de dårligst stillede, og der er ingen, hverken nedslidte eller ledige, der ikke kan gå på efterløn efter de regler, som vi har skitseret, også i fremtiden.

(Kort bemærkning).

Jørn Pedersen (S):

Nu er det jo lidt svært at lytte sig til venlige bemærkninger i fru Jette Gottliebs ordførertale.

Men jeg står tilbage med et spørgsmål. Det er: Hvordan agter Enhedslisten at stemme i forhold til, at førtidspensionisterne ikke skal fratages noget? Er det noget, Enhedslisten vil stemme imod? Det synes jeg er ret interessant at vide.

Nu hørte vi jo mange ord om en ny førtidspensionsreform. Men i forhold til det konkrete, det, vi har til behandling her i parlamentet i dag, er det jo ret interessant at vide, hvordan Enhedslisten vil stille sig. Vil de stemme for, at de førtidspensionister, der på mange måder har det svært, bevarer de rettigheder, der ligger i lovforslaget – altså dem, de har i dag, skal de også have fremover – eller hvordan ligger det med det?

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrland (S):

Fru Jette Gottliebs svar til hr. Bjarne Laustsen før lyste jo langt, langt væk af, at det, det først og fremmest handler om, er at bevare status quo. Der må ingenting ske, man må ikke forholde sig til samfundsudviklingen.